

El meu nét

Pol Romani Mur, el meu nét

Hola rei bonic, sol fa dos mesos i poc més que et conec, però pensa que abans de veure't la careta ja t'estimava, des del mateix dia que el teu pare em va dir que havia de ser padrina.

Havia imaginat tantes vegades la teva careta, els ulls i les teves manetes que ara que et veig, la realitat supera la imaginació. Ets tan bonic, tan dolç, tan nostre. No puc explicar amb paraules el que sento per tu; només tinc ganes que et facis gran, veure't créixer i que un dia no massa llunyà em diguis "padrina, padrina t'estimo". Ets el millor que m'ha passat mai perquè gràcies a tu el meu somni s'ha fet realitat, per això escric aquestes paraules per tot el gran poble d'Alpicat, que ha compartit amb mi penes i alegries, que sàpiga que sóc feliç perquè el dia 19 de novembre de 2006 el Pol va néixer i, per fi, sóc padrina.

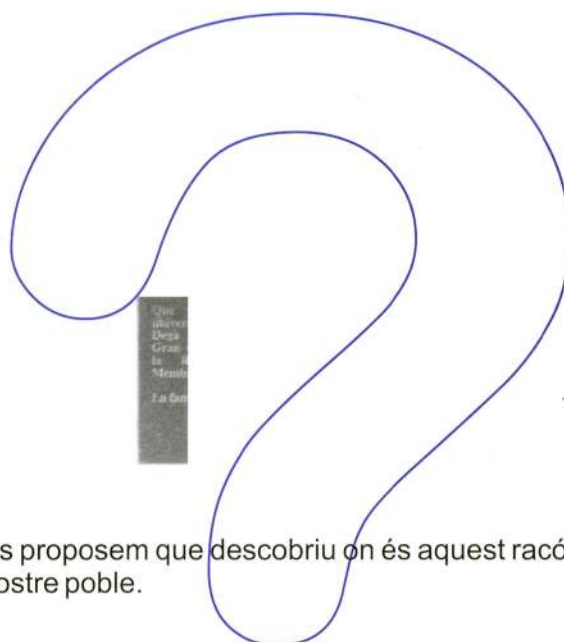
T'estimo a tu i als teus pares per haver-me convertit en el que sóc, la teva padrina.

De tot cor, per a totes les padrines.

La teva padrina Rosa

Sabeu on és?

Us proposem que descobriu on és aquest racó del nostre poble.

Sabeu on és?

La foto del número anterior correspon a la casa de cal Palanca, al carrer Major.

Grafits, art urbà o vandalisme?

Grafits a Joc de la Bola

Doncs, la resposta és molt senzilla, ambdues afirmacions són una realitat, si bé, tot depèn de l'objectiu que tingui l'autor.

Si l'objecte és decorar un espai, una paret, una porta o una tanca, si el que pretén el *grafiter* és mostrar la seva tècnica pictòrica, si vol desenvolupar les seves inquietuds artístiques, els grafits esdevenen una immillorable plataforma que proporciona uns lloables objectius, embellir la ciutat o el municipi, mostrant aquesta nova modalitat d'art contemporani.

Si per contra, l'individu en qüestió s'apunta a la moda de simplement ratllar racons, papereres, contenidors, parets i vidrieres sense miraments, sense mesura, amb l'únic objectiu de demostrar davant els amics la seva capacitat vandàlica, amb signatures i garavats, aquest és un fet amb el qual hem d'estar totalment en contra.

A molts ens omple d'orgull quan els visitants es meravellen de les instal·lacions que tenim al poble: el poliesportiu, el casal social, la sala La Unió, tot tan nou, tan modern i tan ben cuidat, i l'ambient que es respira en llurs interiors, aspectes que són dignes de felicitació. Ara, d'un temps ençà, els actes vandàlics del tipus grafits s'han multiplicat, s'embruten i es degraden els edificis, el mobiliari urbà i els carrers d'Alpicat, cosa que en definitiva costa diners als contribuents.

Per un costat tenim que el nostre Ajuntament des de les regidories d'Esports i Joventut dedica molts esforços econòmics i de mitjans per posar a l'abast instal·lacions i activitats perquè el jovent utilitzi el seu temps

d'una forma creativa, però ens trobem que, dissortadament, hi ha un reduït nombre d'individus que aquests recursos no els volen aprofitar i opten per deixar plasmada per arreu la seva empremta.

Encara que personalment no sóc gaire partidari de prohibicions i de càstigs, perquè encara crec en la prevenció mitjançant les accions educatives, penso que es podria recuperar una idea per la que han optat diferents ciutats i que crec, que és perfectament vàlida:

Oferir als joves que tinguin inquietuds artístiques la possibilitat de poder manifestar les seves habilitats; és a dir, proporcionar-los espais habilitats on poder realitzar els seus projectes o obres, fins i tot reconèixer i/o premiar la seva qualitat.

Estic convençut que si es reben diferents sol·licituds amb aquestes inquietuds es dedicaran els mitjans necessaris per tirar endavant aquest mitjà per tal de mostrar l'art i decorar.

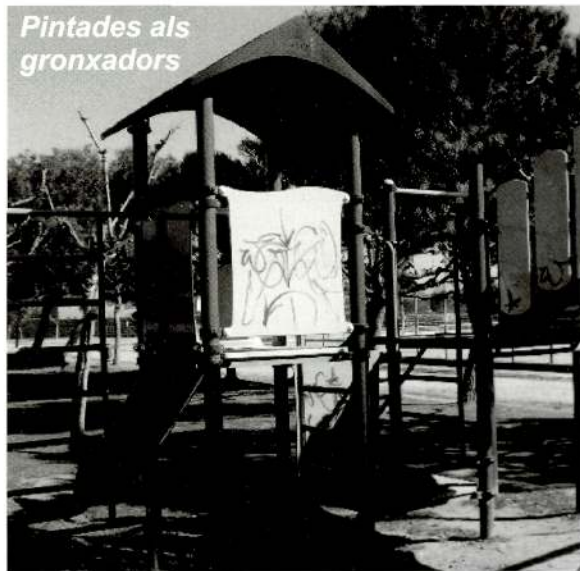
És una mesura que permet canviar la consideració de vandalisme urbà, que normalment està castigat amb sancions econòmiques exemplars, amb serveis socials o amb altres mesures correctores perquè els autors d'aquests actes vandàlics s'ho pensin una mica abans de fer la seva malifeta, per una altra consideració que és el reconeixement d'una habilitat artística.

Grafits al Calidoscopi

Hem de tenir en compte que l'estat dels nostres carrers, de les nostres instal·lacions esportives i culturals són el reflex del grau de civisme que es respira al municipi i, per això, cal decidir si es vol viure en un poble net, decorat i bonic o, per contra, mostrar una imatge, bruta, degradada i insolidària.

Dit tot això, encoratjo els joves, els futurs artistes a parlar, a demanar, a oferir-se a participar en aquest procés de posar "color" al poble d'Alpicat.

En aquesta mostra fotogràfica, hi ha alguns exemples que et podran ajudar a decidir el que vols per al teu poble.

Jesús Marco Playá

Primavera a Portugal

Aquest cop us proposo fer un petit tomb d'una setmana per aquest país popular en contrastos, alegre i colorista. Ciutats, pobles, serra o mar: gent amable amb un estil propi i adaptat al nivell de vida, que és baix. Carreteres que ja comencen a ser acceptables, monuments que tanquen a l'hora en punt, preus assequibles –sorprenents en alguns casos–, gasolina cara i turistes arreu.

El plantejament consisteix a començar per Lisboa, tres o quatre dies, i continuar fins a Coimbra, un parell de dies o vespre i dia sencer, per tal d'entrar a Espanya per la zona de Salamanca que és força prop. Si compteu amb algun dia més, passeu el Douro i arribeu-vos fins a Oporto i Bragança. La tornada per Zamora, Valladolid i Burgos, també és un magnífic recorregut.

Fer el viatge amb cotxe suposa llibertat de moviments i fer una visita o una parada fora de programa.

Fer el viatge en avió suposa estalviar-se els 1.100 km d'autovia i autopista fins a Lisboa, però haurem de llogar un vehicle o bé apuntar-nos a les nombroses excursions que es fan en autocar i que també arriben a la majoria dels principals llocs turístics.

Si el viatge per l'A-5 el voleu fer en cotxe i sou l'única persona que condueix, possiblement us interessa saber que a 600 km trobareu Oropesa, on podeu descansar a Castell-Palau del segle XIV de la xarxa de paradors. Lagartera (puntes) i Puente del Arzobispo (ceràmica) estan a tocar per la Cm4100.

A 700 Km, Trujillo. Nucli antic superb: places, palaus, esglésies, convents, cases nobles. La ciutat dels descobridors compta amb mitja dotzena d'hotels ben integrats a l'entorn.

A 800 Km, Mérida. Ciutat monumental, mescla romana i àrab, permet estirar les cames el que queda del dia, passejant per la història. Mitja dotzena d'hotels per a tots els gustos i el renovat Parador, convent del segle XVIII, amb un amplíssim i exclusiu aparcament.

Com sigui, entrem a Portugal per Badajoz. El primer poble s'anomena Elvas i posseeix un espectacular castell en estrella, són típics del XVII i de la frontera portuguesa.

L'autopista A-6 (veureu les restes dels incendis d'aquest estiu passat) ens porta fins a Lisboa. És de pagament i, pel que sembla, solament pots fer-ho amb la Mastercard, que, en aquest país, s'utilitza molt més que la Visa. Quan accepten targetes, és clar! La qual cosa fa imprescindible portar més diners en metàl·lic.

De la A-6, a la A-2 i entrem a Lisboa per l'espectacular pont sobre el Tajo. Rebatejat amb el nom de 25 d'abril en commemoració de la Revolució dels Clavells, té 2,278 km de llargada i recorda molt el Golden Gate americana.

Mentre es travessa el pont es contempla un esplèndid panorama: a la dreta, en la riba esquerra del riu, el monument a *Cristo Rei*, molt semblant al Redentor de Rio de Janeiro. A sota, el Tajo en tota la seva amplada. Al front, la ciutat de Lisboa que desborda per set turons, et fa connectar ràpidament el GPS per anar a l'hotel o per buscar el plànol detallat de la ciutat.

El trànsit al centre de Lisboa és caòtic com ell sol. A això contribueixen sobretot els taxistes: la majoria circula a la "seva velocitat" al volant d'un mercedes, però tenen al seu favor que són molt barats i, alàs!, no s'entretenen.

LISBOA (tres o quatre dies)

Per tant, el millor, en arribar, és deixar el cotxe al garatge de l'hotel. És més aconsellable agafar un taxi. El bus (aquí autocarro) té una bona xarxa complementada pels Tramvies (Eléctricu).

De baixar al metro ni parlar-ne: xafogós, "olorós en excés" i ple de manguis.

Si entreu a www.carris.pt, a "Contactos – Pedidos de Informaçao", podeu demanar que us enviïn un plànol (excel·lent) de la xarxa de transports públics de Lisboa.

Si entreu a www.atl-turismolisboa.pt, i a l'enllaç "Puntos Turísticos", trobareu els recorreguts als diferents barris de la ciutat per a fer a peu. Estan inclosos els mapes dels recorreguts, però quan els vols ampliar perden molta definició, per tant és millor enviar un e-mail a atl@visitlisboa.com i demanar-los els mapes dels "Percurso a Pé", la *Follow Me* (revista amb una extensa informació turística), els *City Tours* (per si voleu fer recorreguts en autocar, tramvia o golondrina) i informació sobre la *LisboaCard*: una targeta per a un, dos o tres dies que us permet viatjar i entrar de franc en una gran quantitat de monuments i museus. I en els que no, descomptes.

O bé truqueu per telèfon (entenen perfectament l'espanyol): 00-351-21 031 27 00, o feu anar el fax: 00-351-21 031 28 99.